

dragne Controlleurerne, skulde være af ringere Betydning end de kjøbenhavnske Soldinspecteurers; men jeg anførte, at der var en historisk Grund, som gjorde, at de kjøbenhavnske Controlleurer hidtil havde været bedre stillede end Controlleurerne i de større Provindsstæder, og at der ikke i Forholdenes Natur selv mere laa nogen tilstrækkelig Grund dertil. Denne historiske Grund var den, at Controlleurerne i Kjøbenhavn tilforn vare at sætte i Klasse med Inspecteurerne i Provindserne, hvilket ikke længer er Tilfældet ifølge den nærværende Organisation, og dette Hensyn maatte da foranledige, naar Spørgsmaalet var om en ny Gagelovs Anvendelse for Soldvæsenet, at man maatte stille sig fra den historiske Fortid og i dens Sted stille sig selv paa det Standpunkt, som er nødvendigt, naar man skal sammenligne den ene Art af Embeder med den anden. Jeg kan ogsaa meget vel erkende, at Administrationen har et væsentligt Hjælpe middel mod en mislig Embedsførelse i den Magtfuldkommenhed, som Grundloven tilstaaer den, ved at kunne afsætte Embedsmanden; men jeg tror ingenlunde, at man er berettiget til at urgere det, at man kan straffe, som et alene tilstrækkeligt Hjælpe middel for Administrationen. Det er ligesaa vigtigt og stundom vigtigere for Administrationen at kunne belønne, som at kunne straffe, og jeg tror, at af alle de forskellige Arter af Belønninger, som Legislaturen kunde finde det hensigtsmæssigt at bemyndige Administrationen til at anvende, er netop Pensionsberettigelse, naar den betinges inden en vis Grænse, maaskee en af de allerhensigtsmæssigste.

Erarup: Dersom de ikke pensionsberettigede Bestillingsmænd, som nu afgaae i et stort Antal ved Consumtionens Døds, ikke skulde understøttes af Staten, vilde det være meget haardt. Imidlertid vil Staten jo ikke laae Haanden af dem. Det os foreliggende Udkast har foreslaaet en Understøttelse af 100 Rbd. aarligt for de Betjente, der have tjent i 10 Aar eller derover, men kun $\frac{1}{3}$ af den faste Gage for dem, der have tjent i et kortere Aaremaal, for saamange Aar, de have tjent. Det forekommer mig, at denne Forskiel er meget haard, er meget ugunstig for hele denne sidste

Klasse. Dersom der var tilstaaet Pensionsberettigelse, da var det noget ganske Andet; men her bør Ancienniteten neppe komme saameget i Betragtning som Hensynet til Bedkommendes Trang. Udvalget har foreslaaet, at den 1ste Klasse kunde i visse Tilfælde, naar Omstændighederne gjorde det ønskeligt, faae 150 Rbd. aarligt for Livstid. Saaledes ville de Betjente, som have tjent i 10 Aar, være nogenlunde hjulpsne, imedens de, der have tjent i et kortere Aaremaal, ville være stillede i en overmaade uheldig Stilling og ofte erholde en yderst ringe Understøttelse. De Betjente, der bleve ansatte for eet Aar siden, og dengang maaskee vare flyttede fra den ene Kant af Riget til den anden, ville kun eengang for Alle erholde efter Udkastet $\frac{1}{3}$ af deres faste Gage. Udvalget har nu foreslaaet, at dette kunde forhøies til Halvdelen; men jeg skal tillade mig at henstille til det ærede Udvalg, om der ikke for den sidste Klasse kunde gjøres noget Mere, saaledes at de enten erholdt $\frac{1}{3}$ af deres Gage livsvarigt, eller ogsaa Halvdelen af deres Gage som Bartpenge i 10 Aar. Den Sum, der hertil vil medgaae, vil vist være liden, naar man sammenligner den med den store Rød, som derved vil afskjalpes.

Koster: Da der saavel af den høitærede Minister som af en anden æret Landssthingsmand, som mig synes, tilstrækkeligt er indbragt det Forslag fra Udvalgets Side om, at der ved denne Lov skulde gives Soldassistenterne en almindelig Pensionsberettigelse, vil jeg i den Anledning indfranke mig til at yttre, at de samme Betænklichkeiten har jeg ogsaa haft ved, at det skulde blive ved Udkastet, da jeg finder, at den Pensionsberettigelse, som ifølge dette skulde kunne indrømmes dem som en Belønning, er en væsentlig Undtagelse fra den Pensionslov, som sikkert i den Form, hvori vi have vedtaget den her, vil faae Lovkraft. Det vilde i ethvert Tilfælde efter mine Tanker være ønskeligt, dersom den Pensionsberettigelse, der saaledes skulde tilstaaes et vist Antal af denne Klasse, ikke blev tilstaaet dem, førend de i flere Aar i Soldvæsenets Tjeneste havde gjort sig fortjente dertil, havde erhvervet Berettigelse til at nyde denne Gunst, og jeg formener, at dette ved den tilkommende Behandling af Sagen vil